

Tural TURAN

ÖLSƏM BAĞIŞLA, TANRI

Yuxusuz bir ölüm qaçır
üstümə sarı,
Qanadlarını
ayağına geyinib qaçır...
Bu qaçış yolları,
izləri yorur,
Bu ölüm döyünüb,
döyünüb qaçır;
Mən
ruhundan yorulmuş adamam,
Bu gecə
alın yazımı silsəm, bağışla.
Mən
öz ölümünə vurulmuş adamam,
Ölsəm bağışla, Tanrı,
ölsəm bağışla...

İSA BEHRUDİYƏ...

On beş mərtəbədi ölümün boyu,
Dünən bir cavan oğlan ölçüb söylədi.
Bir tabut içində ölüm yorulur,
Tanrının sirrini açıb söylədi.

İnsan ölmək üçün gələr ilhama...
Ölüm əsir düşər eşqə, inama!
Yaşa – ismarışı verib adama,
Özü bu dünyadan köçüb söylədi.

Tanrıyla söhbətə tələsdi uşaq...
Ona eşq apardı burdan bir qucaq.
Eşqi, iradəsi zirvəli sancaq –
Utandı, yüz ölçüb-biçib söylədi...

* * *

Anası ölmüş Vətən,
tabutun da üzünə gülür...
Qucaqla kölgənin boynunu,
arxanca düşən güllə də
o təkayaq izinə gülür...
Anası ölmüş Vətən,
get,
arxanca gətirirəm ayaqlarını...
Başına bağlayıb ağla,
ağla, Bayraqlarını...
Ağla, ağla
ağla öz qəbrinin üstündə,
başdaşı da qoyduğun
daşmayan səbrinin üstündə...
Ovcuna vurul ağla.
Öcündə durul, ağla...
Dur, dur bəzən,
tabutun gəlib,
gəlib, ay qaragözlü Vətən;
Tabutun da üzünə gülür...

MƏNİ UNUTMA

Məni unutma, doğum günüm!
Məni unutma, başımın daşı!
Məni unutma, başına dönüm,
Məni sözbəsöz özünlə daşı...

Məni unutma, saat əqrəbi,
 İşlə yavaş-yavaş, qəbrimə işlə...
 Ovcumda can verir hirsim, qəzəbim,
 Məni muma döndər, səbrimə işlə...
 Bu təqvim atıb gedir, məni hər dəfə,
 Sən unutma məni, sonuncu yuxum,
 Bu ağrı büdrədir məni hər dəfə...
 Niyə, bilirsənmi?
 Duya bilirsənmi;
 Öləndə demədi, heç bircə nəfər:
 – Tanrı, qaldır başını gözünə baxım...

* * *

Bizi bağışlayın, ayaqqabılar,
 sizi tək qoyduq savaştan sonra...

* * *

Bir tabut bəzənir yenə bu səhər,
 yenə görüşü var nişanlısıyla...

ÖZ ÖLÜMÜMƏ...

Gözlərim qucaqlayır siqaret tüstüsünü,
 ovuclarımsa uşaq evidi yanaqlarıma...
 Dodaqlarımı soruşursansa,
 o hamilədi son sözümə:
 Tənhalıq – evində beşinci divar olmaqdı...
 Mən öz ömrünə uduzmuş adamam,
 ayaq izim.
 Əllərimlə dəfn eləmişəm alın yazımı,
 Mən ağrılarımın çiyində gedəcəyəm
 o dünyaya...
 Məni yalqızlığımın yanında basdırarsınız...
 Silin yuxarıdakını,
 baş daşıma son sözümlü belə yazarsınız:
 Hələlik, Tanrı, hələlik!

* * *

Ömrü kirayə verirəm,
bəs kim yaşamaq istəyər?
Kim istəyər ki, de, şair,
Kim ömrü yamaq istəyər?

...Ömür yamaq, bu gün yamaq!
Alın yazım da boz yumaq!
Yaxasındakı kirə bax,
Hamı ömrü ağ istəyər...

Bir ölüm gəz yarınmağa,
ümid olma qarımağa.
Ömrün saçın daramağa
Qoca da daraq istəyər.

SÖYLƏ

Söylə,
bir-birimizə susayanda and içmirdikmi?
Söylə,
arzularımızdan əynimizə gələcək biçmirdikmi?
Söylə,
bizimlə yuxulamırdımı kimsəsiz işıq dirəkləri?
Söylə,
bizimlə bir döyünmürdümü,
səssiz sahillərdə qağayı ürəkləri?!
Söylə,
yuxuları kilsə divarlarında güllələmirdikmi?
Söylə, hər səhər dan ulduzunu
geyindirib biz bələmirdikmi?
Söylə, söylə özünə, söylə,
Söylə, söylə, özünü unudan adam.
Söylə, söylə, yaddaşını udan adam!..

ƏSRİK NOTLARI

Uzadır əlini gur bulaq səsi,
Uzadır bir çayın lal notlarına...
Sal daşlar bu çayın nişan üzüyü,
Baxıb bir göz vurur cil otlarına...

Yarpağın səsinə əl çalır sular,
Gülüşlər qol açıb oynayır burda.
Dar cığır boynunu oxşayan yollar,
Dan üzü görməmiş oyanır burda...

Sular layla çalır çay yatağına,
Sular yorğan örtür yetim daşlara...
Buludlar çəkilib öz otağına,
Yağış nəgmə satıb dilsiz quşlara...

DOĞUM GÜNÜ ŞEİRİ

28 oktyabr 1989 – Günaydın, Tanrı!
28 oktyabr 1992 – Günaydın, yaddaşım!
28 oktyabr 1996 – Günaydın, yaddaşımı itirmiş heroqliflər!
28 oktyabr 1999 – Günaydın, analı təbəssümlər!
28 oktyabr 2001 – Günaydın, hələ doğulmamış müharibələr!
28 oktyabr 2007 – Günaydın, böyümüş yuxularım!
28 oktyabr 2011 – Günaydın, kirli kölgələr!
28 oktyabr 2012 – Günaydın, şairinin əlinə silah verən Vətən!
28 oktyabr 2019 – Kölgəm qəbrimə düşür...
28 oktyabr 2021 – Günaydın, ölüm!

